

[Albertsen]

organisationer har efter vor opfattelse krav på respekt og bevågenhed såvel lokalt som nationalt. De argumenter, der fremføres for forslaget om, at 3 af de 11 regionalrådsmedlemmer skal være medarbejderrepræsentanter, kan vel nok med lignende baggrund anføres for at give medarbejderne en forholdsvis større repræsentation i selve radiatorådet, og de bør alene udpeges af de forhandlingsberettigede organisationer.

Hvad selve regionalradioernes styrelse og indhold angår, har ministeren fastholdt den nuværende geografiske opdeling. For flertallet af regionerne er dette rimeligt, for andre, eksempelvis Århus og Vejle amter samt Storstrøms og Vestsjællands amter, kan dette vel nok i høj grad diskuteres. Når man ser på den største af regionerne, nemlig hovedstadsområdet med Frederiksborg og Roskilde amter, Københavns amt og Københavns og Frederiksberg kommuner, så er det en stor mundfuld. Hvis man eventuelt ønsker fastholdt det antal medlemmer, der er tale om, så var det rimeligt, at denne udpegning foregik over hovedstadsrådet, som jo faktisk dækker hele det pågældende felt.

Ministeren understreger værdien af en udbygning af regionalradioerne. Hvis der skal være mening bag denne erklæring, må konsekvensen selvfølgelig være, at der stilles flere midler til rådighed. Dette kan ske enten ved at beskære Danmarks radios udsendelser, hvilket jeg vil tage afstand fra, eller ved at forhøje licensen og lade en del af disse midler gå til disse institutioner. Licensen har i øvrigt ikke været reguleret i de sidste tre år.

Forslaget om at tilføre radiatorådet 8 repræsentanter fra kulturlivet i videste forstand forekommer mig sympatisk. Umiddelbart ville det vel nok være rimeligt, at dette foregik i et vist samvirke med de respektive berørte organisationer. Ligeledes ville det vel være nærliggende at tilgodese hensynet til medarbejderne i regionalradioernes stabe i relation til radiatorådet, hvor formanden jo skal deltage. Eventuelt kan dette ske ved fællesrådet. I den forbindelse melder sig nok spørgsmålet om – hvis der skal være tale om et vist samvirke mellem disse regioner – hvor det skal placeres. Det kunne eventuelt placeres ved provinsafdelingen i Århus.

Der er grund til at glæde sig over, at problemerne om radio- og tv-betjening for søens folk nu skulle være løst, og det har vi nys

fået en afklarende debat om. Det har været længe, men vi er tilfredse med det, der nu er kommet ud af det, og som er lagt frem fra ministerens side.

Jeg er også tilfreds med det udspil, som ministeren kommer med, hvad angår en bevilling på 2 mill. kr. til at lave forsøg med lokal-tv og lokalradio. Når de hidtidige forsøg ikke fortæller os så meget, skyldes det i høj grad, at man ikke har haft tilstrækkelige midler. Nu skulle der med de øgede midler, der stilles i udsigt, være gode chancer for at få bedre resultater.

Når ministeren ikke har dristet sig til at foreslå etablering af et tv 2, forstår jeg, at økonomien og de nordiske hensyn spiller afgørende ind. Nu er situationen jo den ganske enkle, at 80 pct. af landets seere faktisk har flere valgmuligheder end det danske tv-program. Alligevel ville det selvfølgelig være rigtigt, om der, også hvad tv angår, var reelle valgmuligheder for alle danskere og ikke bare de 80 pct. af dem. Dette bør da også være målet, og her vil jeg i høj grad prioritere det nordiske forslag herom. Der foreligger konkrete muligheder og alternativer, hvad den nordiske løsning angår. Etableringen er økonomisk overkommelig og langt billigere end et isoleret dansk tv-2.

Det ville være sympatisk, om den forestående session i Nordisk Råd kunne klare de nye skridt i retning af at etablere en nordisk radio- og tv-satellitordning. Sigtet her er ganske klart formuleret fra Nordisk Råds side, nemlig at det skal styrke det nordiske kulturfællesskab, øge individernes valgfrihed med hensyn til nabolandenes programmer og samtidig give de nordiske indvandrere mulighed for at se hjemlandets programmer. Det ville være en stor landvinding i det nordiske samarbejde, om man kunne enes om at etablere et nordisk radio- og tv-satellitsamarbejde. Det ville være på linje med etableringen af det nordiske pasfællesskab, det fælles arbejdsmarked og SAS-samarbejdet. Vi må håbe, at sessionen i februar i Oslo kan føje en sådan brik til det nordiske samarbejde.

Socialdemokratiet vedkender sig gerne ansvaret for Danmarks radio og tv. Vores land og dets økonomi afstikker snævre rammer for dets tekniske og kunstneriske formåen. Alligevel har man evnet at tryllebinde nationen gennem radio og tv ved så mange lejligheder. Man har kunnet ændre bestående